

726**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 20 grudnia 1995 r.

w sprawie określenia wydatków budżetowych, których nie zrealizowane planowane kwoty nie wygasają z upływem roku budżetowego 1995.

Na podstawie art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685 oraz z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601 i Nr 132, poz. 640) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nie zrealizowane w 1995 r. kwoty planowanych wydatków budżetowych na:

- 1) utrzymanie szkół i placówek oświatowych, które zostaną przejęte z dniem 1 stycznia 1996 r. przez gminy do prowadzenia jako zadanie własne, określone w części budżetu państwa — Ministerstwo Edukacji Narodowej,
- 2) leki dla uprawnionych, określone w częściach budżetu państwa — budżetach wojewodów,

nie wygasają z upływem roku budżetowego 1995.

§ 2. Kwoty wydatków, o których mowa w § 1, podlegają przekazaniu na rachunek sum depozytowych i będą wykorzystane:

- 1) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1 — na spłatę zobowiązań wymagalnych wymienionych jednostek z tytułu nie uregulowanych płatności za rok 1995 wobec organów podatkowych, składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy oraz dostaw towarów i usług,
- 2) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2 — na uregulowanie zobowiązań wymagalnych z tytułu dopłat do leków za rok 1995.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

727**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 8 grudnia 1995 r.

w sprawie szczegółowych zasad działania i trybu powoływania Rzecznika Ubezpieczonych.

Na podstawie art. 90b ust. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344, z 1993 r. Nr 5, poz. 21, Nr 44, poz. 201, z 1994 r. Nr 4, poz. 17, Nr 121, poz. 591 oraz z 1995 r. Nr 96, poz. 478 i Nr 118, poz. 574) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie reguluje szczegółowe zasady działania i tryb powoływania Rzecznika Ubezpieczonych, zwanego dalej „Rzecznikiem”.

§ 2. Rzecznik podejmuje czynności, określone w ustawie o działalności ubezpieczeniowej oraz w rozporządzeniu, z urzędu lub na wniosek ubezpieczonego

bądź uprawnionego z umowy ubezpieczenia, zwanych dalej „ubezpieczonymi”.

§ 3. 1. Rzecznik po zapoznaniu się ze skierowanym do niego wystąpieniem może:

- 1) podjąć sprawę,
- 2) wskazać przysługujące wnioskodawcy prawne środki działania,
- 3) przekazać sprawę według właściwości innemu organowi,
- 4) nie podejmować sprawy i zawiadomić o tym wnioskodawcę.

2. Podejmując sprawę Rzecznik bada, czy wskutek działania lub zaniechania zakładu ubezpieczeń nie nastąpiło naruszenie prawa lub jego społeczno-gospodarczego przeznaczenia.

Rozdział 2

Szczegółowe zasady działania Rzecznika

§ 4. Rzecznik może podejmować współpracę z krajowymi i zagranicznymi organizacjami konsumenckimi oraz z Rzecznikiem Praw Obywatelskich.

§ 5. Rzecznik reprezentując i ochraniając konsumencie interesy ubezpieczonych w szczególności może:

- 1) zwracać się do zakładu ubezpieczeń z żądaniem udzielenia wyjaśnień:
  - a) w sprawach indywidualnych, na wniosek ubezpieczonych,
  - b) w sprawach postanowień ogólnych warunków ubezpieczeń, które według Rzecznika są niekorzystne dla ubezpieczonych,
  - c) dotyczących wewnętrznych regulacji ubezpieczyciela, które według Rzecznika są niekorzystne dla ubezpieczonych,
  - d) na temat nieprawidłowej obsługi ubezpieczonych, świadczonej bezpośrednio przez zakład ubezpieczeń lub też jego przedstawicieli,
- 2) zwracać się do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych z żądaniem udzielenia wyjaśnień:
  - a) w sprawach indywidualnych na wniosek ubezpieczonych,
  - b) dotyczących wewnętrznych regulacji Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych, które według Rzecznika są niekorzystne dla ubezpieczonych,
  - c) na temat nieprawidłowej obsługi ubezpieczonych świadczonej przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny lub Polskie Biuro Ubezpieczeń Komunikacyjnych,
- 3) zwracać się do Ministra Finansów w sprawach dotyczących ubezpieczeń obowiązkowych i postulować o ewentualną zmianę przepisów regulujących ubezpieczenia obowiązkowe,
- 4) przeprowadzać lub zlecać badania na temat sytuacji na rynku ubezpieczeniowym,
- 5) sporządzać zestawienia ogólnych warunków ubezpieczeń oferowanych przez zakłady ubezpieczeń posiadające zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce i udostępniać je opinii publicznej.

§ 6. Po zbadaniu sprawy Rzecznik może:

- 1) wyjaśnić wnioskodawcy, że nie stwierdził naruszenia prawa ani interesów ubezpieczonych,
- 2) zwrócić się do zakładu ubezpieczeń, w którego działalności stwierdził naruszenie prawa lub interesu ubezpieczonych, o ponowne rozpatrzenie sprawy,
- 3) zwrócić się o zbadanie sprawy lub niektórych jej aspektów do właściwych organów, w szczególności do Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń, prokuratury, kontroli państwowej, zawodowej lub społecznej.

§ 7. 1. Rzecznik informuje Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń o dostrzeżonych nieprawidłowościach w działalności zakładów ubezpieczeń lub Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, w szczególności o:

- 1) sprzecznych z prawem postanowieniach ogólnych warunków ubezpieczeń,
- 2) nieprzestrzeganiu przez zakłady ubezpieczeń lub Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny terminów spełnienia świadczenia,
- 3) zaistnieniu zdarzeń wskazujących na utratę płynności finansowej zakładów ubezpieczeń lub działaniu na szkodę ubezpieczonych.

2. W przypadku powzięcia wiadomości o działalności zakładów ubezpieczeń, nie posiadających zezwolenia Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w Polsce, Rzecznik zawiadamia Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń, prokuraturę oraz właściwe organy kontroli państwowej.

§ 8. 1. Rzecznik opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących ubezpieczeń. Opinia powinna być sporządzona w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu aktu prawnego.

2. Rzecznik może sporządzać projekty aktów prawnych w celu przedstawienia ich Ministrowi Finansów do ewentualnego wykorzystania.

§ 9. Rzecznik inicjuje i prowadzi działalność edukacyjno-informacyjną w zakresie ubezpieczeń, w szczególności poprzez:

- 1) udzielanie informacji na zapytania obywateli dotyczące:
  - a) zakładów ubezpieczeń oraz innych instytucji ubezpieczeniowych,
  - b) sposobów rozwiązywania sporów pomiędzy ubezpieczonymi a zakładami ubezpieczeń,
- 2) zamieszczanie informacji o wynikach przeprowadzonych interwencji w środkach masowego przekazu.

Rozdział 3

Tryb powoływania Rzecznika

§ 10. 1. Minister Finansów, na sześć miesięcy przed zakończeniem kadencji Rzecznika, zwraca się na piśmie o zgłaszanie kandydatów na Rzecznika do:

- 1) Państwowego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń,
- 2) Rzecznika Praw Obywatelskich,
- 3) Federacji Konsumentów,
- 4) Stowarzyszenia Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych,
- 5) Polskiej Izby Ubezpieczeń.

2. Podmioty wymienione w ust. 1 zgłaszają kandydatów na Rzecznika w terminie miesiąca od dnia otrzymania pisma Ministra Finansów.

3. Do wniosku zawierającego kandydaturę na Rzecznika należy dołączyć opis przebiegu pracy zawodowej oraz posiadanych kwalifikacji, wykaz publikacji, a także zgodę na kandydowanie.

§ 11. 1. Minister Finansów na cztery miesiące przed zakończeniem kadencji Rzecznika powołuje Komisję w sprawie wyboru Rzecznika.

2. W skład Komisji wchodzi: po jednym przedstawicielu instytucji wymienionych w § 10 ust. 1 oraz trzech przedstawicielu Ministra Finansów.

3. Komisja w terminie dwóch miesięcy od powołania rekomenduje Ministrowi Finansów dwóch albo trzech kandydatów na Rzecznika.

4. Minister Finansów powołuje Rzecznika spośród kandydatów zaproponowanych przez Komisję w terminie 14 dni od dnia przedłożenia kandydatur przez Komisję.

5. Dotychczasowy Rzecznik pełni swoje obowiązki do czasu objęcia stanowiska przez nowego Rzecznika.

§ 12. 1. Minister Finansów, odwołując Rzecznika przed upływem kadencji (oraz w razie zgonu lub rezygnacji Rzecznika z zajmowanego stanowiska), na podstawie art. 90b ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344, z 1993 r. Nr 5, poz. 21, Nr 44, poz. 201, z 1994 r. Nr 4, poz. 17, Nr 121, poz. 591 oraz z 1995 r. Nr 96, poz. 478

i Nr 118, poz. 574), zwraca się do instytucji wskazanych w § 10 ust. 1 o nadeśnięcie w terminie 7 dni wniosków zawierających kandydatury na Rzecznika.

2. Minister Finansów powołuje Komisję w sprawie wyboru Rzecznika, która w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosków przedstawi Ministrowi dwóch albo trzech kandydatów na Rzecznika.

3. W skład Komisji wchodzi: po jednym przedstawicielu instytucji wymienionych w § 10 ust. 1 oraz trzech przedstawicielu Ministra Finansów.

4. Minister Finansów powołuje Rzecznika w terminie 7 dni od dnia przedłożenia kandydatur przez Komisję.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 13. Przy powołaniu Pierwszego Rzecznika § 10—12 nie stosuje się.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *K. Kalicki*

728

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 grudnia 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad finansowania wydatków na zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych (Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 138, poz. 681) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 marca 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania wydatków na zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne (Dz. U. Nr 41, poz. 213) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 2 dodaje się § 2¹ i § 2² w brzmieniu:

„§ 2¹. Środki budżetowe na zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne obejmują:

- 1) środki na wypłatę zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych,
- 2) środki na pokrycie kosztów ustalania uprawnień, wypłaty oraz dochodzenia nienależnie pobranych zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych ponoszonych przez dysponentów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 2². Wojewodowie są dysponentami środków na pokrycie kosztów ustalania uprawnień, wypłaty oraz dochodzenia nienależnie pobra-

nych zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych ponoszonych przez jednostki organizacyjne gmin — ośrodki pomocy społecznej — w ramach środków na realizację zadań zleconych gminom, wykonywanych przez te ośrodki.”;

2) w § 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Finansów przekazuje dysponentom głównym środki budżetowe na zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne w terminach zapewniających bieżącą wypłatę zasiłków.”,

b) skreśla się ust. 2,

c) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 2;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wojewodowie przekazują gminom środki wymienione w § 2¹ pkt 1 — w formie dotacji celowej na zadania zlecone z zakresu administracji rządowej — w terminach zapewniających bieżącą wypłatę zasiłków.”;

4) w § 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Różnicę między łączną sumą wydatków na wypłacone zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne